

TLAČOVÁ SPRÁVA č.7 - sezóna 2016/2017

Ovplyvnil milióny a zľakli sa ho

Režisér a choreograf Ondrej Šoth o Chaplinovi, ktorého príbeh pretavil do tanca

Po Milanovi Rastilavovi Štefánikovi a Sándorovi Máraiovi je hlavnou postavou nového autorského projektu režiséra a choreografa Ondreja Šotha legendárna postava čiernobieleho filmu Charlie Chaplin. O novej inscenácii baletu Štátneho divadla Košice, ktorá bude mať premiéru v piatok 21. októbra v historickej budove divadla, sme hovorili s jej autorom.

Kedy a prečo vznikla prvotná myšlienka pretaviť do tanečného divadla život Charlieho Chaplina?

Nápad sa zrodil pred dvoma rokmi a motiváciou bol akýsi nespravodlivý tlak, ktorý sa v súčasnosti deje v politike, v spoločnosti, proti ktorému treba obhajovať ľudské postoje a humanistické ciele, pri ktorom by sa nemalo zabúdať na chudobu. Motiváciou bol aj boj proti silnejúcemu fašizmu, aj u nás na Slovensku. Jednoducho chcem ľuďom priblížiť humánne a ľudské postoje, aby ľudia videli, že história sa opakuje a že tu bola osobnosť, ktorá mala komplikovaný život, ktorú politicky zdehonestovali FBI a médiá. Aj preto som sa rozhodol ukázať príbeh Charlieho Chaplina.

Chaplina ľudia vnímajú predovšetkým ako smiešneho chlapíka s typickou chôdzou, klobúkom a paličkou. Ale Chaplin nebol len komik, ale aj človek s viac ako zaujímavým životným osudom. Kde ste čerpali inšpiráciu pri tvorbe libreta či scenára?

Vychádzal som predovšetkým z jeho kníh, ale aj z dokumentárnych filmov, ktorých som videl veľké množstvo. Hľadal som v nich podstatu jeho života a našiel som veľa vecí, o ktorých som ani nevedel a ktoré boli v známom životopisnom filme len naznačené. Ako jeho chudoba, jeho pobyt v sirotinci, jeho zbláznenie a pobyt na psychiatrii, ktoré prežil ako dieťa. Práve tieto aspekty jeho života sa snažíme rozvinúť. Tým všetkým si prešiel, kým sa dopracoval k tomu, že posunul vývoj filmu a ovplyvnil milióny ľudí. A to viedlo k tomu, že sa ho zľakli. Obvinili ho, že bol komunista, potom, že bol Žid či Róm. A nakoniec ho vyhnali zo Spojených štátov a nikdy sa tam už nemohol vrátiť a aj na preberanie Oscara za celoživotné dielo dostal len trojdňové vízum.

Na predstavení spolupracujete s mímom Jurajom Benčíkom, ktorý sa ako jediný Slovak dokázal presadiť v slávnom Cirque du Soleil...

Pôvodnú koncepciu sme riešili ešte s Borisom Hybnerom, ktorý žiaľ medzitým zomrel. Vtedy som si spomenul na Juraja Benčíka, ktorého poznám z Bratislavy a práve on sa v predstavení podieľa na scénach s groteskami.

Priestor v predstavení dostanú aj detskí herci či tanečníci, s ktorými pripravuje choreografie Marek Šarišský. Ako sa pracovalo počas skúšobného obdobia s deťmi a ako zvládajú určite nie ľahké skúšky?

Videl som jeho tvorbu ako choreografa v Šarišskej Lipe a veľmi sa mi páčila. A keďže je u nás v divadle zamestnaný, tak som ho oslovil na spoluprácu, lebo som rád, keď mladí

dostávajú šancu a navyše v domácom prostredí. A deti? Práca s nimi je ťažká, ale myslím si, že to zvládli veľmi dobre.

V každom zo svojich projektov prekvapujete nejakou novinkou, v Máraiovi experimentálnym usporiadaním hľadiska a javiska, v Smrti v Benátkach lávkou a využitím lopty ako podstatnej rekvizity. Na čo sa môžu diváci tešiť v Charlie Chaplinovi?

Scénu tvorí deväť hliníkových stolov. Stôl je v tomto prípade symbolom domova, ktorý Chaplin hľadal celý život, ale zároveň sa v stoloch, s ktorými pracujú tanečníci, ukrýva množstvo ďalších symbolov. Stoly nie sú len rekvizitou. Tanečníci ich prenášajú, tancujú na nich a celé predstavenie je v tomto veľmi kreatívne.

14.10.2016

Svjatoslav Dohovič